

Ako JA vnímam šťastie

Ako JA vnímam šťastie

Hovorí sa, že šťastie ma veľa podôb. Je to pocit, ktorý zvyčajne netrvá veľmi dlho, ale je výnimočný. Moja mama hovorí, že šťastie je aj vedieť sa radovať z maličkostí...

Hľadal som odpoveď na otázku, kedy zažívam ten zvláštny pocit. Šťastný som napríklad vtedy, keď sa mi podarí test, keď dám vo futbalovom zápase gól alebo keď sa mi vydarí hudobný koncert. Pochvala od rodičov tiež poteší. Najintenzívnejší pocit šťastia však prežívam, keď sa stretneme s mojimi dvoma bratrancami a sesternicou. Žijú v Luxembursku a preto sa vidíme len trikrát za rok. Dvakrát cez letné prázdniny a raz na Vianoce. Minulý rok nám plány prekazil vírus menom covid 19. Verím, že toto leto to bude už šiestykrát, čo sa takto stretneme. Na chaty chodíme ja, sestra, rodičia, bratraci a sesternica, strýko, teta, babka, dedo a prastrýko. Zažívame veľa zábavy. Síce sa nám väčšinou nechce na poobedňajšiu túru, ale náladu nám prinavrátí futbalový zápas na záhrade chaty. Vždy, keď je voľná chvíľa, snažíme sa s mojím jedenásťročným bratrancom Filipom a osemročným Jakubom hrať softbal, bedminton. Najviac však hráme futbal. Naša rodina veľmi fandí športu. Okrem mňa hrá futbal aj Filip a Jakub. Dokonca aj dedo a prastrýko hrali za rovnaký futbalový klub. Moja deväťročná sestra Soňa a trinásťročná sesternica Tereza fandia basketbalu. Keď je zlé počasie, tak sa vo vnútri hráme s futbalovými kartičkami. Rozdáme karty, aby ich mal každý dvadsaťdva a skladáme kombinácie rôznych zostáv. Cez zimu sme to dokázali robiť od rána do večera. Sme radi aj vtedy, keď v televízii prebieha nejaký dobrý futbalový zápas a môžeme okomentovať zostavy oboch tímov. Pamätám si zápas finále Ligy majstrov medzi Parížom a Mníchovom. Filip a Jakub držali Parížu, ale ja som tušil, že by Mníchov mohol zvíťaziť. Nakoniec vyhral Mníchov 1:0 a skončilo to tak, že sa so mnou Filip a Jakub nebavili. Ten večer sme si ani vtipy pred spaním nerozprávali!

Na chatách je vždy pingpongový či biliardový stôl. Biliard ide najlepšie môjmu tatovi. S prastrýkom chodievame trénovať na futbalové ihriská. Po dobrom tréningu sme vždy odmenení nanukom alebo chutnou zmrzlinou. Najčastejšie citrónovou.

Veľkú zábavu si užijeme pri vode. Kúpanie či stavba ohrady z kameňov nás dokáže zamestnať niekoľko hodín. Kým nám začne škvркаť v žalúdku, v kuchyni vyvára babka so svojimi dvoma dcérami. Mojou mamou a tetou Jankou J Mne sa najviac zavďačia

vypráženým rezňom so zemiakmi a cviklovým šalátom.

Tých sedem dní zakaždým ubehne strašne rýchlo. Sú výnimočné, rád sa k nim neskôr vraciam v spomienkach. Šťastie je mať pri sebe veľkú rodinu, byť spolu. Pre mňa najväčšie.